

NE ČITAM KAO ŠTO JE NAPISANO!
NE PIŠEM KAO ŠTO GOVORIM!

www.disleksiia.org

МРЕЖА ПОДРШКЕ

СПЕЦИФИЧНИ ПРОБЛЕМИ У УЧЕЊУ
(ДИСЛЕКСИЈА, ДИСГРАФИЈА И
ДИСКАЛКУЛИЈА)

- Паметно, весело, радознано дете из вртића прелази у школу и наилази на велики проблем
- Већина потешкоћа са којима се деца сусрећу у читању, писању или математици нису последица дислексије, дисграфије или дискалкулије.

Ако дете има проблеме у томе, прво треба проверити следеће:

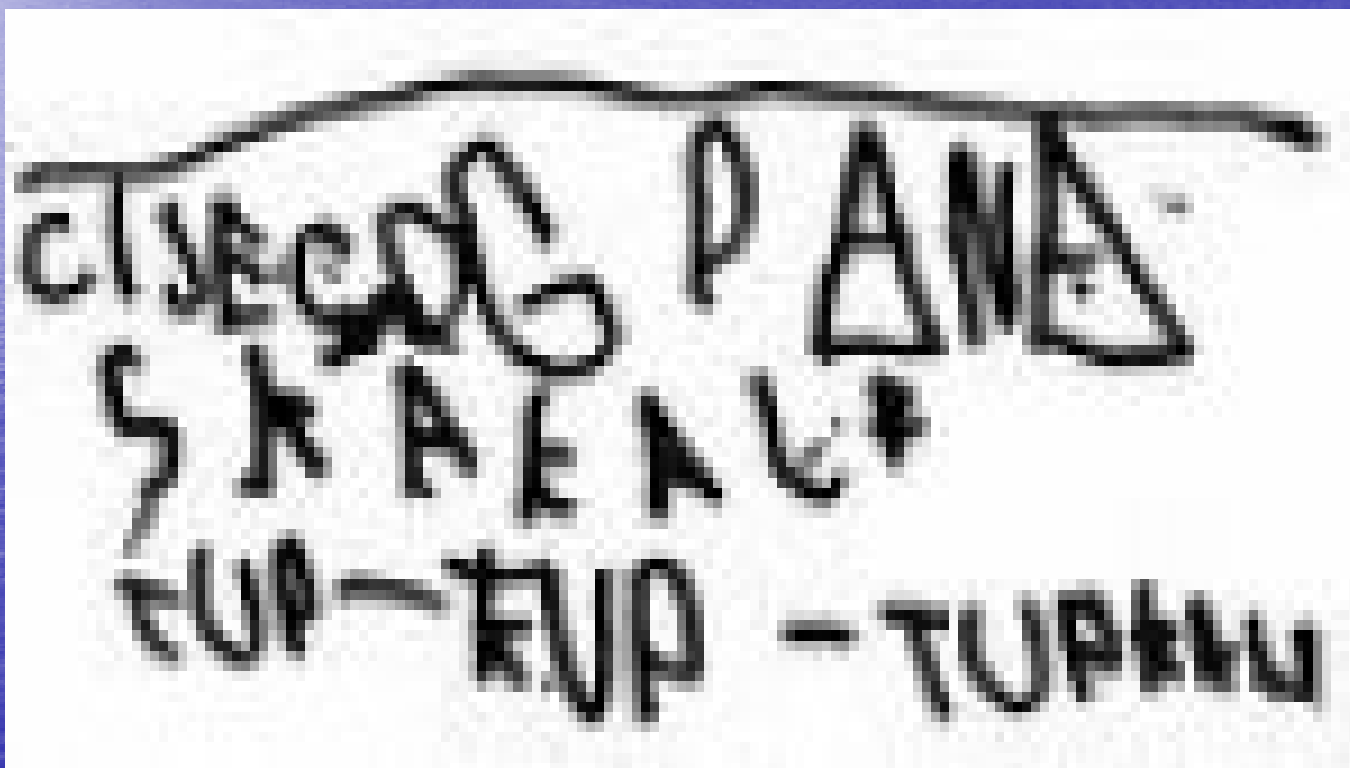
- Да ли дете редовно иде у школу? (Да ли је дете било одсутно када су се обрађивале кључне теме?)
- Да ли дете има неки степен интелектуалног ограничења?
- Да ли је развој његовог језика у складу са узрастом?
- Да ли дете добро види и чује?
- Да ли се потребне вештине редовно (свакодневно) вежбају ?

- Ако сте све проверили и све је у реду, а дете и даље “тешко” чита, пише или има проблема са бројевима, вероватно има специфични проблем у учењу, дислексију, дисграфију или дискалкулију.
- Доминантна, десна страна мозга и другачији неуролошки путеви су разлог ових проблема;

Дислексија представља поремећај који се манифестује приликом учења читања.

ŠKOLA
~~OD~~ OD ŠKOLA BEZ DVA GOLA
ODKUD REKA DO MI SMETA.
UČITELJICA PRICA, MENE DO
NEZAMENA OKOD KLUPA. KLUPA
SU GLUPE. JA ČITAM KNJIGU SVAKOM
SEJDOŠDNO.

Дисграфија је поремећај у савладавању
вештине писања.

Дискалкулија је поремећај које се манифестује у раду са математичким операцијама.

Колико систем школовања ни мало не иде на руку деци са специфичним проблемима говори чињеница да у Јапану, где је сликовно писмо има само 1% дислексичне деце, а у енглеском говорном подручју чак 15 %.

У нашим школама има такве деце, тешко се препознају али се лако дефинишу, ”паметни а лењи, не вежбају довољно”.

Сарадња и стрпљивост родитеља и учитеља (наставника) је неопходна и изузетно важна за што безболнији “пролаз” дислексичне деце кроз школовање.

Уобичајене методе обраде слова, читања и рад са бројевима не дају резултате.

Тешкоће са словима и бројевима не нестају али се вежбањем постиже значајно побољшање.

Важно је имати на уму да дислексија варира од блажег до озбиљног облика и да се сви симптоми не односе на све дислесичаре.

Сви симптоми су индикатори дислексије, само ако се јављају код деце са просечном или надпросечном интелигенцијом.

Типични индикатори дислексије:

- Потешкоће са опажањем, редоследом, оријентацијом и сналажењем;
- Успорен напредак у читању, неодлучност, посебно приликом гласног читања могу да изгубе место где су стали, прочитају исту линију два пута или прескоче целу линију;
- Потешкоће у праћењу инструкција, нарочито ако их у исто време има више од једне;
- Конфузија у вези леве и десне стране;
- Потешкоће у облачењу-дугмад и пертле;
- Огромна разлика у способности вербалног и писменог изражавања.

- Потешкоће са памћењем секвенцијалних информација, као на пример: азбука, телефонски број, дани у недељи или месеци у години, таблица множења
- Конфузија са сличним словима т-г, и-н, ђ-ћ, ...
- Конфузија са сличним речима или немогућност препознавања познатих речи;
- Проблеми са дужим речима - нису у могућности да их разложе на слоге или изостављају слоге;
- Слаба способност разумевања прочитаног;
- Стална замена појединих слова љ-њ;
- Немогућност препознавања знакова интерпункције;
- Слабе слушне способности- нису у стању да праве разлику између сличних звукова;

Типични индикатори дисграфије и дискалкулије:

- Велики неуредан рукопис са лоше обликованим словима;
- Неуредан рад - много прецртавања са поновљеним покушајима корекције неправилно написаних речи;
- Рад је лоше уређен - нема држања линије или маргина;
- Различито писање исте речи у истом раду;

- Изгледа да су у могућности да једног дана ураде задатак, али не и следећег дана;
- Потешкоће са бројним низовима, постављање вредности и радом са десна у лево у аритметици;
- Пермутација у писаним бројевима и у бројевима изнад, на пример: 15 а дете напише 51;
- Неуредни и незавршени цртежи и дијаграми;

Дислексичарима је потребна велика концентрација, тако да се често превише заморе (истраживања су показала да проток информација у мозгу дислексичне особе је 2 000 пута бржи од других људи).

Истраживања дислексичне деце, када читају, су показала да у три области у левој хемисфери мозга (брокова област, парието-темпорална регија и оксипитална темпорална регија), ниво активности је много нижи у односу да просечну децу. Неуролошки путави дислексичара су другачији у односу на друге.

Иако њихова јединствена архитектура мозга и „необична ожичења“ чине читање, писање и правопис тешким већина људи са дислексијом су надарени у области које контролише десна хемисфера мозга:

- Уметничка даровитост;
- Атлетске могућности;
- Музичка даровитост;
- 3D визуелно-просторне способности
- Изражена машту;
- Интуиција;
- Радозналост;
- Креативно, глобално размишљање.

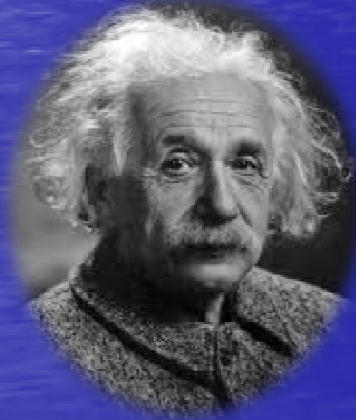
Препоруке за рад са дислексичном децом:

- Деци јасно ставити до знања да за њихове потешкоће они нису криви, да нису глупи и да ћете заједно да радите како би му помогли да учи и постигне боље резултате;
- Уверите се да је родитељима и другим наставницима познато да дете има посебне потешкоће које нису проузроковане интелектуалним тешкоћама, лењошћу или недостатком интереса;
- Увек имајте на уму да дислексично дете улаже огроман труд и напор у односу на своје вршњаке;

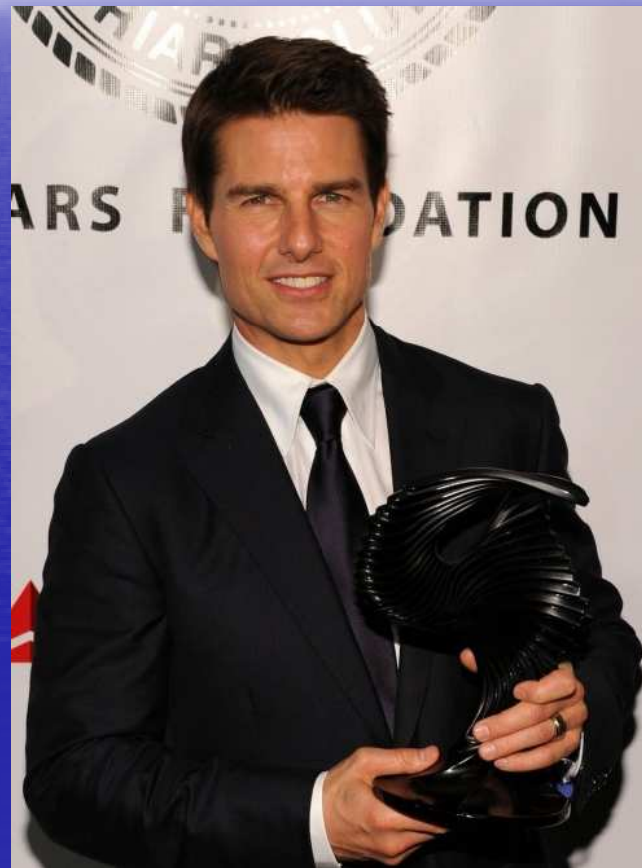
- Не доводите дете у ситуацију да изгледа будаласто и глупаво и да би могло бити извргнуто ругању друге деце;
- Не инсистирајте на слабир странама, него „јачајте јаке стране“;
- Пробајте другачије методе, већ сте се уверили да уобичајене методе не помажу;

Дислексија је дар

Неке дислексичне особе су искористиле свој таленат и постигле изузетне резултате у областима интелектуалног рада као што су: Леонардо да Винчи, Алберт Ајнштајн, Волт Дизни, Томас Едисон...

И ово су дислексичари

Мрежа подршке има стручњаке за дислексију, дисграфију и дискалкулију и може помоћи и родитељу и наставнику и ДЕТЕТУ